

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.465/2009/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a felperes neve, címe felperesnek - a korábban személyesen eljár, majd Dr. Vajdics Erzsébet ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Országzászló tér 7. I/12.) által képviselt **alperes neve, címe** alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése tárgyában indított perében a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 3.P.20.061/2009/4. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés és az alperes részéről Pf. 4. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja és az alperes által fizetendő perköltség összegét 15 000 (Tizenötezer) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 12 875 (Tizenkettőezer-nyolcszázhetvenöt) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 30 000 (Harmincezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az ügyvéd foglalkozású felperes 1998. és 2002. között országgyűlési képviselő volt, 1998. októberétől 1999. decemberéig a Sz. Megyei Közgyűlés általános alelnöke, majd 2002. novemberéig a közgyűlés elnöke és a V. B. elnöke volt. 1999-től jelenleg is elnöke a Sz. Megyei L. Sz.-nek, sportvezetői tevékenységét társadalmi munkában végzi.

A felperes 2008. augusztus 17-én a „Sz. Napok”-on, mint a M. L. Sz. elnöke, megyei labdarúgó szövetség elnöke bajnoki érmekeket adott át a Sz. labdarúgó csapatának a Sz.-N. labdarúgó mérkőzés előtt.

Az alperes 2008. májusában honlapot hozott létre, melyen „h.” hozzászóló a díjátadás kapcsán közölte, hogy a képviselők oda nem illő szavakat kiabáltak be.

Az alperes 2008. november 9-én 14 óra 56 perckor a következő bejegyzést eszközölte a „H. ügyvéd az én szememben sokkal inkább gátlástalan gazember, mint ügyvéd vagy politikus.”

2008. november 9-én 22 óra 52 perckor a következő bejegyzést tette: „Én nyugodtabb lennék, ha H. elfelejtené Sz.-t. Így nem tudhatom, mikor csempésznek egy kis kábítószer az autómba.”

2008. november 10-én 18 óra 06 perckor az alperes a következőket írta: „Még hogy én rajongtam valamikor H.-ért? Nevetséges! Soha nem tartottam tisztességes embernek, politikusnak sem.”

2009. január 5-én Sz. Önkormányzat testületi ülésén részt vett a felperes, mint a jegyző jogi képviselője. Hozzászólására az alperes akként reagált, hogy: „Megmutatta az ügyvédi vénáját, de most még nem bíróságon vagyunk, hanem ez egy testületi ülés.”

A felperes az alperes megjegyzését sértőnek találta, a polgármester és egyes képviselők tájékoztatták arról, hogy ne csodálkozzon az alperes viselkedésén, mert az internetes oldalon részéről nagyon gyakoriak a becsületsértő, rágalmazó kijelentések. Arra is felhívták a figyelmét, hogy korábban már őt is sértegette az internetes honlapon.

Ezt követően a felperes kérésére a polgármester, az alpolgármester és a jegyző megnézték az alperes honlapját és 2009. január 7-én átadták a felperes részére az internetről kinyomtatott, a keresetlevél mellékletét képező honlapon megjelent azon írásokat, amelyeket a felperes keresetében sérelmezett.

A fenti tényállásra és a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontjára alapítottnak a felperes annak megállapítását kérte, hogy az alperes az idézett tényállításokkal megsértette a jó hírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, a c) pont alapján elégtétel adására kötelezését kérte azzal, hogy annak megfelelő nyilvánosságot biztosítson, valamint módosított kérelmében 500 000 forint nem vagyoni kártérítés és annak kamatai megfizetésére is kérte kötelezni az alperest. A felperes megjelölte az elégtételadás szövegét is. Az alperes a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogsértés megtörténtének megállapítását nem vitatta, a tárgyalóteremben a felperestől bocsánatot kért és a nyilvános elégtételadást vállalta akként, hogy azt az internetes blogban is közzéteszi.

Az alperes bejelentette, hogy a házastársa 2009. március 3-án megszüntette a honlapot, azonban vállalta, hogy mint a helyi F. elnöke a F. szervezet részéről indított új internetes honlapon, melynek neve www.sz.hu elégtételt ad a felperesnek.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesnek a jó hírnévhez fűződő személyiségi jogait az általa üzemeltetett <http://www.k.hu> honlapon 2008. november 9-én, illetve november 10-én tett azon bejegyzéseivel, hogy:

„Az ügyvéd az H. ... egyébként az én szememben sokkal inkább gátlástalan gazember, mint ügyvéd vagy politikus ..."

„Én nyugodtabb lennék, ha H. elfelejtené Sz.-t. Így nem tudhatom, hogy mikor csempésznek egy kis kábítószer az autómba ..."

„Még hogy én rajongtam én valamikor H.-ért? Nevetséges! Soha nem tartottam tisztességes embernek ..."

Kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől eltiltotta. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül a - megszűnt honlapja helyett - a <http://sz.hu> internetes honlapon - saját költségén - tegye közzé jelen ítélet rendelkező részét azzal, hogy a jogsértés miatt bocsánatot kér a felperestől. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 30 000 forint perköltséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 60 000 forint illetéket.

Bár a jogsértés tényét az alperes nem vitatta, az elsőfokú bíróság határozatában azt meg is indokolta. A Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontja alapján elégtétel adására kötelezte az alperest azzal, hogy azt nem az elkövetési honlapon - mert az már megszűnt -, hanem annak tartalmi jogutódjaként működő helyi honlapon tegye meg.

Elutasította a felperesnek az ő politikai pártokhoz való kapcsolódását is érintő alperesi nyilatkozat tekintetében a jogsértés megállapítását, mert az nem tartalmazott olyan elemeket, amelyek a jó hírnév sérelmét idézték volna elő.

Elutasította a felperes nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló kérelmét, ezt azzal indokolta, hogy a felperes a kár bekövetkezését tájékoztatás ellenére sem igazolta. A részben pernyertes felperes részére az alperest perköltség megfizetésére kötelezte, melynek összegét a két tárgyalásra való utazás költségében állapította meg.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést, az alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával az elégtételadást a következő tartalommal kérte meghatározni. „Én, **alperes neve** a www.k.hu internetes blog működtetője, a különböző link nevű fórumozó-társaimmal együtt többszörösen megsértettük felperes neve ügyvéd jó hírnévhez való jogait, vele szemben valótlan tényeket állítottunk, híreszteltünk, illetve valót tényeket hamis színben tüntettünk fel. felperes neve a személyiségi jogainak megsértése miatt büntetőeljárást is kezdeményezett. A polgári peres eljárás során felperes neve ügyvédtől, aki korábban a megyei közgyűlés elnöke volt, jelenleg annak tanácsnoka, továbbá az MLSZ alelnöke, a megyei I. sz. elnöke „Összefogás Sz. felemelkedéséért" Sz.-nek az elnöke, a „P. c." megyei önkormányzati kitüntetés birtokosa jelen nyilatkozatommal az általam működtetett internetes fórumon bocsánatot kérek és kinyilatkozom, hogy az elkövetkezendő időben tartózkodni fogok bármilyen hasonló jogsértéstől.

Az internetes honlapom moderálásával biztosítani fogom azt, hogy ezen a fórumon senkinek a személyiségi joga és jó hírneve ne sérüljön." A bírósági ítélet számának és a kártérítés, valamint perköltség összegének a közlésére is kérte kötelezni az alperest. Kérte továbbá 500 000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését az alperesnek 2008. november 9-től járó kamataival együtt. Fellebbezése indokaként előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást alapvetően helyesen állapította meg, az elégtételadás és a kártérítés vonatkozásában azonban ítélete téves. Az elégtételadás szövegét úgy fogalmazta meg, hogy abban ne ismétlődjenek meg az őt ért sértő kifejezések, amennyiben az elsőfokú ítélet szerinti elégtételadás valósul meg, az esetben a személyiségi jogait sértő nyilatkozatok ismét megjelennek. Az alperesnek az interneten vagy sajtó útján a közvéleményt arról is kell tájékoztatnia, hogy mely hatóságok, bíróságok rendelték el az elégtételadást, milyen összegű kártérítést, annak kamatait, illetve perköltséget kell fizetnie.

A Pp. 163. § (3) bekezdése értelmében köztudomású tényként is elfogadható, hogy az alperesnek a személyiségi jogait sértő nyilatkozatai tevékenységének, hivatásának olyan hátrányos negatív megítélését eredményezték, amely az alperes nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését megalapozza.

Az alperes a keresetlevél kézhezvételét követően is tovább folytatta személyiségi jogot sértő tevékenységét, nem csupán vele szemben, hanem Sz. település polgármesterével, alpolgármesterével, jegyzőjével és képviselő-testületi tagjaival szemben is hasonló magatartást tanúsított. Az 500 000 forint nem vagyoni kártérítés az alperesre nézve méltányos, ugyanis a világhálón megjelenő ilyen rendkívül durva, teljesen indokolatlan személyiségi jogi sérelmek kompenzálása vonatkozásában a bírói gyakorlat lényegesen magasabb összegű kártérítést állapított meg.

Az alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával az általa fizetendő elsőfokú perköltség összegének a mérséklését kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú ítélet indokolása szerint a két tárgyaláson való részvétel költségét állapította meg perköltségként a bíróság, ugyanakkor a felperes az ügyben tartott második tárgyaláson meg sem jelent.

Fellebbezési ellenkérelmében előadta, hogy az elsőfokú bíróság elégtételadásra kötelező rendelkezésének a rendelkező részben megjelölt formában és módon 2009. május 27-én 8 óra 51 perckor eleget tett. Mellékelte a honlapról letöltött és kinyomtatott változatot.

A felperes a csatlakozó fellebbezésre ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, a fellebbezést alaptalannak, a csatlakozó fellebbezést alaposnak találta.

A Pp. 253. § (3) bekezdése alapján - fellebbezés hiányában - az ítélet tábla nem érintette az elsőfokú ítélet jogsértést megállapító rendelkezését, valamint a fellebbezésben nem kifogásolt mértékben a keresetet elutasító rendelkezést.

Az alperes az elsőfokú bíróság ítéletét 2009. május 18-án vette át.

2009. május 27-én 8 óra 51 perckor a <http://www.sz.hu> internetes honlapon a következőt tette közzé: „Én, **alperes neve** ezúton teszem közzé a Sz. Megyei Bíróság 3.P.20.061/2009/4. számú felperes neve felperes személyemmel, mint alperessel szemben indított személyhez fűződő jogok és más iránt indított perében született ítéletet, mely megállapítja, hogy megsértettem a felperes személyiségi jogait és engem, mint alperest vele szemben bocsánatkérésre kötelez.

Az elkövetett, s vállalt jogsértés miatt e bocsánatkérésnek a felperes felé ezúton is - mint azt a bíróságon is önként megtettem! - eleget teszek.

A bíróság az alábbi, általam leírt kijelentéseket tekintette a jó hírnév megsértésre alkalmasnak:

„Az ügyvéd az H. ... egyébként az én szememben sokkal inkább gátlástalan gazember, mint ügyvéd vagy politikus ...”

„Én nyugodtabb lennék, ha H. elfelejtené Sz.-t. Így nem tudhatom, hogy mikor csempésznek egy kis kábítószer az autómba ...”

„Még hogy én rajongtam én valamikor H.-ért? Nevetséges! Soha nem tartottam tisztességes embernek ...”

E három pontban marasztalt el a bíróság, kötelezett, hogy a jogsértést hagyjam abba és eltiltott a további jogsértéstől. Kötelezett még önként vállalást követően, hogy 15 napon belül a - megszűnt saját honlapom helyett - <http://www.sz.hu> internetes honlapon saját költségemen tegyem közzé az ítélet erről rendelkező részét.

Ezzel az ügyet részemről lezártnak tekintem, nevezett személyével a jövőben - mint ahogyan az említett írások megjelenése előtt sem tettem - nem foglalkozom.”

A Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontja szerinti elégtételadás körében a sérelmet szenvedett személy a megállapított jogsértés miatt és abban a tartalmi körben igényelhet elégtételt, amelyre a jogsértés vonatkozott. Az elégtételadás körében az arányosságra és a végrehajthatóságra is tekintettel kell lenni. Az arányosság körében biztosítani kell, hogy az elkövetett jogsértésről azok értesüljenek, akik a jogsértő magatartásról tudomást szereztek.

A felperes által kért elégtétel tartalmi köre lényegesen szélesebb, mint a megállapított jogsértése. Abból nem állapítható meg, hogy mivel és mikor történt a jó hírnév megsértése, tényállítással, híreszteléssel vagy valós tények hamis színben történő feltüntetésével. A felperes által kezdeményezett büntetőeljárás ténye, valamint a felperes által betöltött funkciók, továbbá kitüntetések a fentebb kifejtettek szerint meghaladják az elégtételadás tartalmi körét.

A jó hírnévhez fűződő jogok megsértése esetén a jogosult nem vagyoni kártérítésre - a törvényben meghatározott egyéb feltételek mellett - akkor tarthat igényt, ha bizonyítja, hogy a jogellenes magatartással okozati összefüggésben olyan hátrány érte, amelynek

csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez a nem vagyoni kártérítés megítélése indokolt (EBH. 2000. 302.).

A felperesnek bizonyítania kell, hogy a jogellenes magatartással okozati összefüggésben olyan (az objektív szankciókkal el nem hárítható) hátrány érte, amelynek csökkentéséhez vagy kiküszöböléséhez indokolt és szükséges nem vagyoni kártérítés megállapítása.

A felperes arra hivatkozott fellebbezésében, hogy köztudomású tényként is elfogadható, hogy az alperesnek a személyiségi jogait sértő nyilatkozatai tevékenységének, hivatásának olyan hátrányos és negatív megítélését eredményezi, amely megalapozza az alperes nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését.

A felperest tevékenységében, hivatásában ténylegesen hátrány, illetve kár nem érte, ezt nem is állította. Az alperesi blog bejegyzése két hónapja már fent volt az interneten, amikor a felperes arról - egyéb okok miatt - tudomást szerzett, a bejegyzés a nyilvánvaló bizalmi viszonyon alapuló ügyvédi tevékenységében hátrányt nem okozott, annak gyakorlását a felperes számára nem nehezítette meg. A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen utasította el a nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló keresetet.

Az alperes csatlakozó fellebbezése alapos volt a perköltség összege vonatkozásában. Az elsőfokú bíróság az ügyben két tárgyalást tartott és az alperest a felperes két tárgyalásra való utazás költségeiben marasztalta. A felperes azonban csak az egyik tárgyaláson volt jelen, ezért az ítéletábla az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét ennek megfelelően leszállította.

A felperes fellebbezése sikertelen, az alperes csatlakozó fellebbezése sikeres volt, ezért az ítéletábla a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes javára másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte, melynek összege meghatározásánál figyelemmel volt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára és a (4) bekezdésben írtakra.

A sikertelenül fellebbező felperes az 1990. évi XCIII. törvény 62. § f) pontja alapján tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben az Itv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1) bekezdése alapján az államnak külön felhívásra fellebbezési illeték megfizetésére is köteles.

D e b r e c e n, 2009. november 12. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró, Dr. Riczu András sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -